

De la debutul mileniului III, comunitățile locale de pretutindeni pulsează într-o dinamică accelerată, indiferent de areal. Prin tradiție, universul urban a purtat în structura sa internă semințele metamorfozelor succesive, iar spațiul rural s-a definit prin rezistența la schimbare și perpetuarea unui mod de viață, ce a conservat tradițiile și obiceiurile ancestrale. Astăzi însă nu mai poate fi vorba de așa ceva, lumea satului sparge tiparele clasice, evoluând spre forme diverse de definire a profilului colectiv. Totuși, deși modernismul modifică percepția despre ființarea în spiritul rădăcinilor – fapt demonstrat și de împlinirea celor care lucrează efectiv bucata de pământ moștenită de la înaintași –, nostalgia după traiul simplu, senin, care exclude frământările din zona anxietății și depresiei e o realitate vie în mediul rural. Probabil, în măsura în care nu ne-am pervertit structura internă, un resort interior din zona intuiției ne cere să ne recuperăm energiile primordiale, care ne-au purtat temeinic prin istorie.

Un exemplu de provocare pentru întoarcerea la origini l-am savurat de curând la o lecție de cerc pedagogic, desfășurată la Școala „Sfântul Apostol Andrei” Smârdan, localitate botoșăneană situată la jumătatea distanței dintre orașele Dorohoi și Darabani. A fost vorba de o șezătoare, unde propunătorul, profesoara Petruța Mănuță – Antonesei, a identificat modalitățile de recuperare și conservare a rădăcinilor obștilor sătești românești în cadrul unei activități, care a inclus nu doar elevii din perimetrul școlar, ci și o serie de localnici cu argint consistent în podoaba vieții. Demersul, fără îndoială un succes prin tematica abordată, a prefațat o acțiune de anvergură, derulată la nivel comunal. Așa se face că **duminică, 2 iunie 2024, în pitorescul parc din centrul satului Suharău, întreaga suflare a comunei a respirat sub cupola festivalului „Cântecul și jocul copilăriei”, eveniment aflat la a XII-a ediție.** Inițiat de către directorul învățământului suhărean din urmă cu mai bine de un deceniu, profesorul Ioan Rotariu – care-a trecut între timp în *pajiștea* astrală –, festivalul a cunoscut o evoluție ascendentă în timpul directorului Viorel Andronic, pentru a căpăta consistență spiritual – culturală

AVRAM IANCU - 200!

Nr. 6 (46/iunie 2024)

odată cu ajungerea la *timonă* a unui nou director, profesorul Alina Grigore, care a cooptat în desfășurătorul programului Orchestra „Mugurelul”, coordonată de maestrul Marcel Dupu, liderul Clubului Copiilor din Dorohoi. Nota de profesionalism introdusă prin muzica populară, promovată de către artiștii orchestrei dorohoiene – elogiați adeseori atât la nivel național, cât și internațional – a impus ridicarea standardelor și la nivelul școlilor/grădinițelor din comună, astfel că an de an se constată îmbogățirea zestrei de cultură muzicală cu specific tradițional și nu numai.

Într-o perioadă în care, mai peste tot la nivel național se zugrăvește finalitatea unui proiect pornindu-se de la teoria „*formelor fără fond*” – unde accentul cade pe bifarea sumară a evenimentului și nu pe revelarea activă a unui produs – festivalul din inima comunei Suharău aduce o fărâmbă de autenticitate, ca o necesară contrapondere la superficialitatea vremurilor.

În tabloul zilei, alături de directorul Alina Grigore – care a demonstrat, în calitate de prezentator al micilor talente, abilități oratorice din zona șarmului Iulianeii Tudor – e de salutat prezența primarului Marcel Chelariu, care a adăugat discret și cu eleganță o notă de rafinament evenimentului, precum și sprijinul preotului Andrei – Silviu Grigore, permanent atent și eficient în structurarea internă, și nu în ultimul rând profesorul Irinel Rotariu, care a contribuit la coerența dinamicii organizatorice a festivalului.

Departate de a fi un eveniment singular în arhitectura anului, festivalul copiilor din Suharău, coordonați de cadrele didactice, e (aproape) în fiecare vară un preambul pentru revederea unor vedete precum Nicolae Botgros și Orchestra „Lăutarii”, Fuego, Nico, Irina Loghin, Laura Lavric, Ionuț Dolănescu, Doina Lavric, Daniela Condurache, Aurel Tămaș, Petrică Mățu Stoian, Lidia Buble, iar lista artiștilor se diversifică permanent.

O îmbinare a tradițiilor seculare cu elementele de modernism asigură astfel continuitatea vieții în mediul rural. Iar efortul, dăruirea, altruismul și priceperea fac echipă redutabilă în lăuntrul onestității, într-o emanație a bucuriei.